

# Impresii din ediția a II-a

## Constanța, 2005

### Jurnal de bord al unui tânăr cercetaș

Mi s-a aprobat o misiune extrem de interesantă și de frumoasă la sfârșitul taberei, aceea de a immortaliza cele mai reprezentative momente din viața mea de cercetaș, alături de noii mei camarazi și de cadrele militare ce ne-au îndrumat tot timpul șederii noastre la Constanța, până la ultima zi a taberei, cea mai emoționantă și totodată cea mai dificilă dintre toate. Nu pentru că aș fi avut parte de o învioreare solicitantă sau de o instrucție riguroasă, ci pentru simplul fapt că am încheiat ultimul capitol din *Cartea Cercetașilor II*. Dominată de optimism, sunt sigură că va exista parte și o continuare: *Cartea Cercetașilor III*, când poate, un alt elev, vă va aduce la cunoștință întâmplările, prezentate obiectiv sau subiectiv, de care se vor bucura cei ce vor participa anul următor la Academia Forțelor Aeriene de la Brașov. Să dăm timpul înapoi și să lăsăm clepsidra să-și numere firicelele de nisip, amintindu-ne cu drag de începuturi.

Vestea cea bună, de a mă fi calificat printre primele 24 de echipaje ce aveau onoarea de a merge în tabără, a fost cel mai frumos cadou de ziua mea. Pur și simplu nu m-aș fi gândit că cineva mi-ar putea face un dar mai plăcut chiar în ziua când îmi serbam cei **18 ani**.

A trecut ceva vreme și a venit timpul emoțiilor întâlnirii cu cadrele Armatei României, precum și cu ceilalți colegi-cercetași.

#### Sâmbătă, 6 august 2005

După un drum epuizant (pentru mine a durat 13 ore) am ajuns și la destinație; Constanța - Academia Navală " **Mircea cel Bătrân** ". Toată lumea, bucuroasă că am sosit, m-a întâmpinat cu căldură, cu strângeri de mână și cu o prezentare succintă a pavilionului care, timp de 10 zile, avea să fie noua mea casă. În cursul dimineții, toți în poziția de drepti urmam să primim uniforma militară și întreg echipamentul. Deoarece nu eram familiarizați cu aceasta, echiparea în ținuta militară, pentru prima dată, a fost pentru mulți cercetași un chin. Mulți dintre noi nu am reușit să ne încadrăm în baremul de 15 minute acordat fiecăruia pentru echipare.

#### Duminică, 7 august 2005

După o noapte furtunoasă la propriu, plină de fulgere și tunete, am avut parte de o dimineață răcoroasă, numai bună pentru antrenamente. Echiparea în ținuta militară nu a mai fost o problemă. Apoi a urmat instrucția pe platou în vederea executării corecte și perfecte a comenzilor pe perioada festivității de deschidere a "Taberei de vară pentru Cercetași".

Am fost organizați în două plutoane de la mare la mic, pe câte trei rânduri. Comandantul taberei, domnul locotenent-colonel LIVIU DRAGOMAN și instructorul nostru, domnul căpitan CLAUDIU TAMAȘ, ne-au arătat pe rând pozițiile de drepti, pe loc repaus sau de voie și am exersat deplasarea în cadență. Pentru mulți dintre noi nu a reprezentat o problemă și totuși deplasarea în formație era ceva nou

În deschiderea oficială a taberei am avut onoarea de a asculta discursul rectorului Academiei Navale, domnul comandor Aurel Șerb, care ne-a urat bun venit și o ședere cât mai plăcută în academie pe parcursul celor 10 zile de tabără.

În după-amiaza acelei zile activitățile sportive ne-au mai destins, iar mai târziu, stând de vorbă cu noii colegi, am reușit să coborâm bariera tăcerii și să comunicăm, întrebându-ne ce ne vor rezerva zilele următoare.

#### Luni, 8 august 2005

Ziua debutează cu înviorarea de dimineață. Fiind prima zi în care am început să facem cu adevărat sport, mulți dintre noi ne-am ales cu febră musculară. Apoi, ca o surpriză înaintea vizitării Academiei Navale, am participat alături de studenți la antrenamentul de defilare. Poate pentru a ne acomoda cu atmosfera militară sau pentru a mai uita de durerile pricinuite de febra musculară.

Academia Navală "Mircea cel Bătrân" adăpostește în perimetrul său un muzeu remarcabil, o bibliotecă impresionantă și spații de învățământ în care studenții se pregătesc să devină ofițeri de marină. La intrarea în instituție sălășluiesc încrustate versurile marelui Eminescu:

*" Dintre sute de catarge  
Care lasă malurile,  
Câte oare le vor sparge  
Vânturile, valurile?"*

Cea de-a doua instituție de învățământ militar vizitată - Școala Militară de Maiștri și Subofițeri a Forțelor Navale "Amiral Ion Murgescu" - a avut o prezentare cu totul deosebită. Ne-au fost aduse la cunoștință probele pentru examen de admitere, precum și obiectivele de învățământ pe parcursul celor doi ani de cursuri. Apoi, conducerea instituției ne-a condus în clasele și laboratoarele școlii unde am putut observa diferite machete, modele de proiectile, mine sau rachete antisubmarine, armamentul antiaerian din dotarea navelor, precum și aparatura specială de la bordul acestora.

Zi plină, fără prea multe momente de respiro, ne-a îmbogățit cunoștințele despre Marina Militară Română. Cu toate acestea, oboseala părea să nu ne ajungă din urmă, deoarece lucrurile pe care le aflam erau mult prea interesante să poată fi amânate pe a altă zi.

### **Marți, 9 august 2005**

Ziua de marți avea să fie cea mai încărcată, de aceea ora deșteptării a fost mai matinală. Îmbarcați în auobuz, prima destinație a fost Portul militar Tulcea. Aici ne-au fost prezentate câteva nave militare - începând cu sala motoarelor, apoi timoneria de la bordul navei și nu în ultimul rând armamentul din dotare. Curiozitatea cercetașilor nu a lăsat nici un colțisor necontrolat, observând inclusiv camerele de odihnă și chiar bucătăria.

A urmat apoi vizita la Batalionul de Infanterie Marină din Babadag. La sosire, ne-am familiarizat cu armamentul din dotare infanteriștilor marini, apoi cu ținutele de camuflaj ale acestora, Sunt convinsă că nu au fost ușor de purtat la temperatura extrem de ridicată a acelei zile caniculare. Imediat am fost conduși către un poligon special unde am învățat metode și procedee de supraviețuire în condiții de izolare: realizarea unui foc, improvisarea și amenajarea unui adăpost subteran ori terestru, fără a fi observați de inamic. De asemenea, am învățat secretul construirii unor capcane pentru animale, în vederea aprovizionării procurarea hranie.

Imediat după aceasta, am fost martori la un exercițiu desfășurat de infanteriștii marini. Am văzut cum a fost realizată o situație de atac și procedeele de apărare care intervin în acele condiții, tragerea cu armamentul automat sau amenajarea unor capcane pentru inamic.

Am ajuns și în poligonul de tragere, unde, la rândul nostru, am executat trageri cu arma cu aer comprimat. Personal, am fost bucuroasă când am văzut că mă numărăm și eu printre cercetașii care au atins centrul țintei. A fost pentru prima dată când țineam în mână o armă adevărată, dar nu a fost atât de greu să aplic ceea ce m-au învățat instructorii în poligon.

### **Miercuri, 10 august 2005**

După înviorarea de dimineață, am fost anunțați că vom merge în localitatea Palazu, pentru a ne fi prezentate activitățile de practică ale atudenților și pentru a desfășura activități specifice de pregătire marinărească.

Ajunși pe malul lacului Siutghiol, care mai de care dintre noi au atacat pentru prima dată parâmele cățărându-ne și concurând unii împotriva altora, care ajunge cel mai sus. Fetele, curajoase, au reușit să țină ștafeta ridicată alături de băieți.

În baza de practică a studenților ne-au fost prezentate ambracțiunile cu care se pregătesc studenții în primul an de studii.

Pot spune că până în acel moment nu mai navigasem niciodată, dar acum aveam posibilitatea de a ieși cu o ambarcațiune pe apă.

După ce am fost împărțiți pe grupe, fiecare și-a ales câte o activitate: învățarea executării nodurilor marinărești și deplasarea pe apă cu iola (o barcă cu vele), barca cu rame sau canoia. Am format echipajele și duși am fost

Cel mai mult m-a încântat vâslitul în canoe, Aici am fost cu toții o adevărată echipă pentru că am lucrat excelent împreună. Comanda instructorului de canoe va rămâne cu siguranță în mințile cercetașilor și va sta mereu pe buzele lor: "*Pana pagăii paralelă cu apa !*" Comenzile au fost cele care ne-au guvernat toată activitatea de vâslit. Bănuiesc că oricare dintre cercetașii care vor citi aceste rânduri nu va putea rămâne indiferent, fără să schițeze măcar un zâmbet la amintirea comenzilor instructorului.

Trasul la parâme, învățarea unor procedee de luptă corp la corp și de autoapărare precum și activitățile sportive marinărești au fost au fost pentru toți o distracție pe cinste!

### **Joi, 11 august 2005**

Zi cu totul și cu totul specială, deoarece destinația terestră - Portul Constanța - a avut ca urmare vizitarea navei maritime de comandament "Egreta", care ne-a purtat pe valurile Mării Negre.

Mai întâi am cercetat tot portul de la un capăt la altul, după care, cu permisiunea comandantului navei și a condițiilor meteorologice, am reușit să ieșim în larg. La început, totul bine și frumos, pe urmă am încercat un ușor "rău de mare". Improprriu spus, deoarece valurile Mării Negre legănau ușor ambarcațiunea, astfel încât, la un moment dat m-a cuprins o ușoară stare de somnolență. Dar mi-a trecut imediat, pentru că, se spune "marea simte oamenii" - cei care o iubesc rămân pe punte, iar cei care nu sunt făcuți pentru a naviga, sunt înghițiți pe loc. În consecință, am rămas pe punte. Iubesc marea.

În scurta noastră croazieră, am putut saluta cele două noi fregate: "*Regele Ferdinand*", "*Regina Maria*", aflate în rada portului Constanța. Din păcate, nava școla "*Mircea*" nu am putut să o vedem pentru că era plecată într-un marș de instrucție până în Marea Nordului.

La Centrul de Scafandri, unul din obiectivele zilei, am avut șansa să vedem scafandrii militari în plin exercițiu. Coborâți într-o capsulă bine etanșată care simula o adâncime de câțiva metri, am putut observa prin intermediul aparatului de comunicare audio-video câteva aspecte din misiunile acestora. Am observat că ei se bazează în misiunile lor pe colaborare, atât cu subordonații, cât și cu superiorii, dând dovadă de un dezvoltat spirit de echipă. Aici am aflat că scafandrii militari se pregătesc pentru mai multe specialități: pentru luptă (incursiune și deminori) sau pentru acțiuni la mare adâncime. Echipamentul de scufundare, aparatura de comunicații cu circuit închis au fost atracțiile vizitei. Unul dintre tinerii cercetași, mai curios din fire, a solicitat să încerce un costum de scafandru, neștiind ce-l așteaptă...

Concluzia: dificultatea deplasării pe uscat echipat în costumul special ne-au convins că ai nevoie de o pregătire specială.

### **Vineri, 12 august 2005**

Înviorarea de dimineață a devinit rutină. Pornim din nou spre următorul obiectiv de vizitat. Ziua de azi ne-a rezervat o miniexcursie la Capul Midia. Aici, domnul căpitan Claudiu Tamaș ne-a împărtășit din cunoștințele sale de topografie militară, învățându-ne să "citim" o hartă militară și explicându-ne pe larg modul de interpretare a coordonatelor și calcularea azimutului.

După amiază au participat concursurile sportive organizate atât pentru fete cât și pentru băieți: badminton, baschet, fotbal. Deși până atunci făceam cu toții parte din marea echipă a cercetașilor, acum era momentul să concurăm unii împotriva celorlalți. În final, nimeni nu a fost supărat, iar victoriile au aparținut, firesc, celor mai buni.

### **Sâmbătă, 13 august 2005**

După o săptămână de instrucție obositoare, organizatorii s-au gândit să ne facă o bucurie și am mers în

parcul de distracții " *Aqua Magic* ". Locul uniformelor de cercetași a fost luat de costumele de baie. Topoganele și bazinele cu apă s-au mai aglomerat cu 48 de cercetași dornici de distracție. După amiaza, gata cu joaca. Încep adevăratele competiții, cele sportiv-militare. Am participat la concursurile de patrulă și ștafetă militară. Toate echipele au demonstrat că au învățat să se orienteze foarte bine cu busola, iar condiția fizică bună a permis tuturor să demonstreze calități de " *cercetași adevărați* ". Secundele au fost cele care au făcut diferența.

### **Duminică, 14 august 2005**

Prima parte a zilei ne-am petrecut-o la malul mării, pe faleză, în apropierea portului, participând la festivitatea de comemorare a eroilor marinari, după care am asistat, în portul militar, la ceremonialul de preluare de către România a comenzii grupării navale BLACKSEAFOR. Țările reunite sub acest pavilion sunt cele riverane Mării Negre: Bulgaria, Federația Rusă, Georgia, România, Turcia și Ucraina. Anul acesta, României i-a revenit misiunea de a asigura comanda. În cadrul ceremonialului au fost prezente nave militare, comandanții forțelor navale și marinari din țările membre. Noi, cercetașii, am fost invitații de onoare.

După încheierea ceremonialului, am avut posibilitatea de a vizita fregata românească " *Mărășești* " și cea turcească, " *Fatih* ". Cercetași de înaltă clasă, am reușit să comunicăm cu marinarii turci în limba engleză, dar și cu ajutorul unei colege, care cunoștea limba. Drept recompensă, pentru efortul făcut, aceasta a primit la finalul vizitei o mică atenție din partea acestora. Mi-aș fi dorit să vizitez și celelalte nave ale grupării, dar, din păcate, timpul s-a scurs atât de repede...

### **Luni, 15 august 2005**

În fiecare după-amiază, câte o jumătate de oră a fost dedicată pregătirii în vederea defilării cu ocazia Zilei Marinei. Pentru a ne ține în suspans, comandanții noștri ne-au spus la un moment dat că nu vom mai fi prezenți la ceremonial dacă nu vom reuși să "batem" pasul de defilare la perfecție. Așa că ne-am ambiționat pentru ca totul să iasă fără greșală și am avut parte de o surpriză foarte plăcută.

A sosit și ziua cea mare, ziua când Marina Militară a României moderne împlinea 145 de ani. O dată cu intonarea Imnului de stat a fost ridicat în solemnitate drapelul național și a marele pavuaz. În acel moment am fost cuprinsă de o emoție de nedescris, trezindu-mă cântând și eu Imnul alături de ceilalți militari. Apoi am asistat la un adevărat spectacol pe mare, pe uscat și în aer. Parașutiști urmărindu-le zborul, avioane cu reacție, lansatoare de rachete, și operațiuni de salvare, defilare și program artistic... Sunt puține cuvintele cu care pot fi descrise aceste momente unice. Mărturisesc, a fost prima dată când asistam "pe viu", și nu în fața televizorului, la asemenea clipe emoționante.

Seara, în port, am fost spectatorii unui minunat foc de artificii, alături de spectacole de care turiștii și nu numai, s-au bucurat.

### **Marti, 16 august 2005**

Ultima zi... dar nu cea din urmă, pentru că la anul, alți cercetași și poate câțiva dintre noi, vor aduna impresii, iar noi le vom rememora pe ale noastre și vom trăi cu ei și prin ei, alte experiențe de neuitat.

Multe premii oferite de organizatori și sponsori generoși au îndeșat bagajele la întoarcerea acasă!

În cadrul festivității de închidere a taberei cu toții am primit un dar minunat, ținuta militară.

Au fost premiați câștigătorii competițiilor sportive și am fost surprinși fără speech-uri deja concepute și de solicitările de interviuri din partea presei prezente la festivitate.

Bineînțeles că nici o despărțire nu poate trece fără puține lacrimi, numai că la un moment dat era să ne înecăm cu toții și atunci am făcut un pact: **să ne mai vizităm din când în când și să păstrăm legătura** .

**Multe mulțumiri organizatorilor,  
conducerii taberei și sponsorilor!**

## **Totul a fost la superlativ!**

**Cercetaș Diana Pascu**

Municipiul Roman

Județul Neamț

*P.S. Mi-aș fi dorit să mai pot participa și la ediția următoare, dar mă așteaptă Bacalaureatul.*